

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 455/2022
25.05.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгана Маринковић и Ивана Рађеновић, чланова већа, у парници тужилаца АА, малолетних ББ и ВВ, чији је законски заступник мајка АА, сви из ..., као правних следбеника иза пок. ГГ, бив. из ..., чији је пуномоћник Милан Цветковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, СУП Јагодина, Одељење унутрашњих послова у Деспотовцу, коју заступа Државно правобранилаштво, ради понављања поступка, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 986/21 од 16.11.2021. године, у седници одржаној 25.05.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужилаца изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 986/21 од 16.11.2021. године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 986/21 од 16.11.2021. године, одбачен је као недозвољен предлог тужиоца ГГ из ... за понављање поступка правоснажно окончаног пресудом Округог суда у Јагодини Гж1 186/07 од 24.12.2007. године.

Против решења другостепеног суда правни следбеници тужиоца сада пок. ГГ, бив. из ... изјавили су ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка.

Одлучујући о ревизији у смислу члана 399. у вези члана 412. став 4. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према стању у списима, пресудом Општинског суда у Деспотовцу П1 493/06 од 18.01.2007. године усвојен је тужбени захтев и поништено је решење тужене о престанку радног односа тужиоцу ГГ од 24.05.2005. године и тужена је обавезана да тужиоца врати у радни однос, као и да тужиоцу накнади трошкове поступка. Пресудом Округог суда у Јагодини Гж1 186/07 од 24.12.2007. године

преиначена је првостепена пресуда, тако што је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се поништи решење тужене од 24.05.2005. године и да се тужена обавезе да тужиоца врати у радни однос, и тужилац обавезан да туженој накнади трошкове поступка. Пресудом Врховног суда Србије Рев 585/08 од 15.05.2008. године одбијена је као неоснована ревизија тужиоца изјављена против другостепене пресуде.

Тужилац је 30.05.2016. године поднео предлог за понављање поступка правноснажно окончаног пресудом Окружног суда у Јагодини Гж1 186/07 од 24.12.2007. године, на основу члана 422. тачка 11. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09) којим је прописано да се поступак који је одлуком суда правноснажно завршен може по предлогу странке поновити ако је, у поступку по уставној жалби, Уставни суд утврдио повреду или ускраћивање људског или мањинског права и слободе зајемчене Уставом у парничном поступку. У предлогу је наведено да је тужилац 24.05.2016. године сазнао за постојање разлога за понављање поступка (одлука Уставног суда), па је уз предлог за понављање поступка доставио одлуку Уставног суда Уж 1757/2009 од 27.09.2012. године. Наведеном одлуком је утврђено да је подносиоцу уставне жалбе ДД пресудом Врховног суда Србије Рев 814/09 од 18.06.2009. године и пресудом општинског суда у Врању П1 356/08 од 03.07.2008. године, повређено право на правично суђење и право на рад, који су зајемчени чланом 32. став 1. и чланом 60. став 4. Устава РС (при чему није наведено да ова одлука има правно дејство и према лицима која нису поднела уставну жалбу, а налазе се у истој правној ситуацији, сагласно одредби члана 87. Закона о Уставном суду).

Побијаним решењем другостепеног суда, одбачен је, као недозвољен, предлог тужиоца за понављање поступка правноснажно окончаног пресудом Окружног суда у Јагодини Гж1 186/07 од 24.12.2007. године, уз образложење да се разлози, услови и рокови за понављање правноснажно окончаног поступка имају ценити по одредбама Закона о парничном поступку који је био на снази у време вођења и окончања поступка чије се понављање тражи, те како је у конкретном случају поступак вођен и окончан по одредбама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04) који није предвиђао одлуку Уставног суда као разлог за понављање поступка, то је у смислу одредбе члана 426. ЗПП одбачен предлог тужиоца.

По оцени Врховног касационог суда правилан је став нижестепеног суда да нема правног основа за понављање поступка у овој правној ствари.

Наиме, поступак чије се понављање тражи, покренут је тужбом поднетом 23.09.2005. године. Пресудом Окружног суда у Јагодини Гж1 186/07 од 24.12.2007. године преиначена је пресуда Општинског суда у Деспотовцу П1 493/06 од 18.01.2007. године, тако што је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се поништи решење тужене од 24.05.2005. године и да се тужена обавезе да тужиоца врати у радни однос, и тужилац обавезан да туженој накнади трошкове поступка, из чега произлази да је поступак у тој правној ствари спроведен и окончан по одредбама Закона о парничном поступку објављеном у „Службеном гласнику РС“ бр. 125/04 (члан 491. став 1. тог закона).

Предлог за понављање поступка поднет је 30.05.2016. године у време примене Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/2014), са позивом и на одредбе члана 426. тачка 9, 10. и 12. тог закона. Међутим, овај закон се у конкретном случају не примењује због правила о временском важењу закона, већ је за одлучивање о предлогу за понављање поступка меродаван Закон о парничном поступку објављен у „Службеном гласнику РС“ бр. 125/04, који је важио 24.12.2007. године када је донета другостепена пресуда којом је преиначена првостепена пресуда од 18.01.2007. године, па је поступак спроведен и окончан према том закону (члан 491. став 1).

У меродавном Закону о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04) разлози за понављање поступка прописани су чланом 422. у десет тачака, међу којима није прописан разлог који се односи на поступак по уставној жалби. Наиме, тек је доношењем Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку, објављеном у „Службеном гласнику РС“ бр. 111/09 од 29.12.2009. године, допуњен члан 422. на начин да је додата нова тачка 11. којом је прописано да се поступак који је одлуком суда правоснажно завршен може по предлогу странке поновити ако је, у поступку по уставној жалби, Уставни суд утврдио повреду или ускраћивање људског или мањинског права и слободе зајемчене Уставом у парничном поступку.

Како се разлози, услови и рокови за понављање правоснажно окончаног поступка имају ценити по одредбама Закона о парничном поступку који је био на снази у време вођења и окончања поступка чије се понављање тражи, а у конкретном случају то је Закон о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр. 125/04) који није предвиђао одлуку Уставног суда као разлог за понављање поступка, то Врховни касациони суд налази да је предлог тужиоца недозвољен применом члана 426. ЗПП.

Неосновани су наводи у ревизији да је тужилац поднео предлог за понављање у смислу одредбе члана 426. тачка 11. и 12, у вези члана 428. став 1. тачка 4. и 6. и става 3. важећег ЗПП, када је стекао могућност да употреби одлуку Европског суда за људска права, односно одлуку Уставног суда, јер у предлогу за понављање поступка који је поднет 30.05.2016. године, тужилац се није позвао на одлуку Европског суда за људска права од 12.01.2016. године, нити је предложио да се поступак понови на основу члана 422. тачка 10. ЗПП („Сл. гласник РС“ бр. 125/04.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд применом члана 405. став 1. у вези члана 412. став 5. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић